

Trenne nya och wackra

K ä r l e k

S i s o r ,

Den Första:

Mitt hjerta i mig brista må se!

Den Andra:

Min Glicka är min enda tröst, se!

Den Tredje:

Ack! tacka Glickan min, se!

Samt en Wisa om Snub:

Det bästa jag älskar af allt se!

NYNORDBS 1812.

Ad. Fr. Raams Enka.

Den Första.

Mitt hjerta i mig brista. må af sorg och
qvada stor, Den wännen jag har litat på
war falsk i sina ord, Men Gud Han lönar
en gång dig med samma mått igen, Som
du har lönat mig, min wän Besinna dig
nu wäl.

2. Jag kan ej glömma dig min wän
för dina söta ord, Som har talat här till
mig på denna gröna jord, Mitt hjerta
har jag gifwit dig min ära och min tro,
Du hafwer wa't min enda ro, Jag haft
på denna jord.

3. Mitt hjerta röres uti mig hwar
gång som jag dig ser, När jag påminner
mig de bref du skrifwit har till mig,
Hwari du kallat mig för wän och låf-
wat mig din tro, Du har af falskhet
läckat mig, Med dina söta ord.

4. Jag har af hjertat älskat dig mitt
hjerta har du fått, Och nu will du så

listelig belöna mig med spott, Men tåc-
ka wän och lilja skön besin hwad du haf-
wer sagt, Att du ej skulle glömma mig,
Nu gör du mig förakt.

5. Fast du nu will förskjuta mig så
hjelper mig wäl Gud, Om jag i trona
stadelig kan wandra i Hans bud, Men
akta dig du falska wän som har så illa
gjort, Att Gud ej vredgas uppå dig,
Allt för din falskhet stor.

6. Fast jag ej kan få äga dig som jag
har haft så kär, Så hjälper Gud mig
wisserlig det tror jag ganska wäl, Ty jag
nu allt för ringa är, Jag hafwer hwarken
Guds ell' Guld, En sådan du utwälja
skall, Det hör jag hwarje stund.

7. Har nu det ljuset slocknat ut som
du sjelf har upptändt, Och jag wäl all-
tid hafwer tänkt till att få bli din wän,
Jag ser att det förgåfwes är jag nu för-
aktad blir, Den dagen kan jag ock få se, Att
det nog ångrar dig.

8. Nu will jag resa bortt från dig,
ut på en annor ort, Jag hafwer här
nu ingen ro ty ångslan i mig bor, Farväl
du falskefulla wän som så har swikit mig,
Mitt hjerta swåra gråmer sig, Hwar
gång som jag dig ser.

9. Jag är förnöjder med min lott den
jag af Herren Gud har fått, Jag önskar

dig min lilla vän af Herren Gud allt
godt, Men gör ej nu så illa mer som
du har gjort mot mig, Ja åtven också
många fler, Det hör jag dagelig.

10. Besinna dig du lilla vän hwad
illa du har gjort, Du många hjertan
lättat har och gör dem stor oro, Tag
dig en vän och älska den med ära och
med tro, Och gör ej nu så illa mer,
Som du mot mig har gjort.

11. Hvar skall jag finna någon vän
som jag kan säkert tro? Uti hwars hjerta
intet fins ej heller falskhet bor, Det skul-
le fågna hjertat mitt att finna på en vän,
Som ingen falskhet bruta vill, Den är
ej födder än.

12. Adjo nu alle samtelig i wänner
jag har haft, Förlåt hwad jag nu talat
har det skett uti en hast, Jag vill ej
nu att nämna här hwad jag i hjertat
bär, Jag får ej äga wänner lär, Jag
allt för ringa är.

Den Andra.

Min flicka är min enda tröst, Den bästa
Gud har skapat, Hon alltid hört
min böne-röst, Ej efter andra gapat.

2. Hon skänker mig hwar enda
stund, Friskt mod och lustiga tankar,
En kyss af hennes söta mun, Är hoppets
säkra ankar.

3. Om natten sofwer jag rätt
godt, Som Noack uti arken, Fast jag
ej riktigt svar har fått, Som loftes mig
i parken.

4. Så är dock Sara all min ro,
Och Lisa största nöje, Fredrica vill ock
hos mig bo, Men Greta är mitt löje.

5. Jag wore nöjd att gista mig,
Om jag kund få den bästa. Af alla
de som wisa sig Och gärna hos mig gå-
sta.

6. Willrådigt hjertat stundom är,
Om morgon när jag wakenar, Ty kär-
leken gör mig besvär, När jag min sko-
na saknar.

7. Nog finnes flickor med behag,
Som vilja blifwa gista, Om jag wor
lycklig på förslag, På den har arf att
stifta.

8. Ut den jag skänker hjertat mitt,
Som är mig huld Och trogen, och ej
anser all ting för sitt, Som hämtas utaf
logen.

9. Då har min önskan nått sitt
slut, När jag med den är bunden, Som

frukost ger mig utan prut, På rätta morgonstunden.

10. Med nöje vi då lefwa ska,
Till lifwets sista timma, Till trots för
dem som vill slå wa, Allt jag ej mer
skall rinna.

Den Tredje.

Uck täcka flickan min, Uck tänk på gos-
sen din; Du lilla täcka själ, Uck mena
med mig wäl.

2. Du ädla lilje-blad, Som är
förnöjd och glad, Gif mig en kärlig min
Så ock ett glas skönt win.

3. Min bön för dig jag sen, Utaf
en kärlek ren, Will lägga för din fot,
Så får min kärlek bot.

4. Min flicka skänk då mig, Ditt
hjerta gladelig, Så kan jag med dig
nöjd, Så lefwa i all fröjd.

5. Skänk mig din gunst och tro,
Så får mitt hjerta ro; Jag mera ej be-
går, Än att du trogen är.

6. För din person allen, Så är
min kärlek ren; Gör så mot mig igen,
Så blifwer du min vän.

7. Utt ditt tidsförtrif, War intet
positif, Uck meua med mig wäl, Uck
tänk uppå din trål.

8. Jag önskar dig till slut, Hwar
tima och minut, Utaf mins hjertans
grund, En nöjsam lefnads stund.

Den Fjerde.

Det bästa jag älskar af allt hwad jag
wet: Är Snus, Det gör mig långt
bättre hwar gång jag det får: Än Kus,
Det trisskar min Näsa, Det lifwar mitt
Snille, Om Snus intet wore, Jag lef-
wa ej wille, Det låter otroligt, Men
det är för roligt: Ha Snus.

2. När Syster hos Syster skall
göra wisit: På Snus, Det gör mig
långt bättre än bjuda på Caffé: Ha
Snus, Det är i sig sjelft den Char-
mantaste krydda, Som brukas af stora
och små i hwar hydda, En Kärlekens
prydnad, will intet betyda: Mot Snus.

3. Mång tusende menniskor sin
lycka ha gjort: I Snus, Men hälften
af wigten är blandad med smutts i Snus,
Hweni kan dock i allting wara så är-

lig, Att sälja en wara så all man be-
gärlig? Stor sak hwad man winner,
Blott Näsan hon rinner: Af Snus.

4. Här talas om Bachus Om win
och om Glickor, Men Snus, Det är wäl
långt bättre än pänninge: Skrin, Ha
Snus!, Det första och sista hwarom jag
will skrifwa, Är detta: Att Snuset flo-
rerand må blifwa, Låt wara allt detta,
Wi ta oss med rätta; Pris Snus

Exemplaret kostar 1 s.